

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI

Szczecin, 25 lutego 2020 r.

P-1.4131.51.2020.AB

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309, poz. 1571, poz. 1696, poz. 1815)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr **XI/104/20** Rady Gminy Rymań z dnia 23 stycznia 2020 r. w sprawie wysokości opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych gminy Rymań.

Uzasadnienie

W dniu 23 stycznia 2020 r. Rada Gminy Rymań podjęła uchwałę Nr XI/104/20 w sprawie wysokości opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych gminy Rymań. Akt ten wpłynął do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie w dniu 30 stycznia 2020 r.

W przedmiotowej uchwale, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych¹, Rada Gminy Rymań ustaliła stawki opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych, których zarządcą jest Wójt Gminy Rymań, na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg.

Stosownie do treści art. 40 ust. 1 ustawy o drogach publicznych zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg co do zasady wymaga uzyskania zezwolenia zarządcy drogi, wydanego w drodze decyzji administracyjnej. W myśl ust. 2 tej regulacji zezwolenie to dotyczy: prowadzenia robót w pasie drogowym (pkt 1), umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego (pkt 2), umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam (pkt 3), a także zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione powyżej (pkt 4). Jak stanowi art. 40 ust. 3 cyt. ustawy za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę. Kompetencję do ustalenia stawek tych opłat prawodawca

¹ Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2068 z późn. zm.).

przyznał organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego w art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, wyznaczając jednocześnie górne granice wysokości stawek tych opłat. Zgodnie z powołanym przepisem *organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł.* Przy ustalaniu ww. stawek, stosownie do ust. 9 omawianej regulacji, uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

W oparciu o przywołane unormowania Rada Gminy Rymań określiła w uchwale Nr XI/104/20 stawki opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych zarządzanych przez Wójta Gminy Rymań. Analiza treści tego aktu prowadzi jednak do wniosku, iż realizacja upoważnienia wynikającego z art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych nastąpiła z naruszeniem powołanych uregulowań, ponieważ Rada Gminy Rymań, ustalając wysokość stawek opłat za zajęcie pasa drogowego w celach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1, pkt 3 i pkt 4 ustawy o drogach publicznych, nie uwzględniła ograniczenia, o którym mowa w art. 40 ust. 8 tej ustawy, zgodnie z którym w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego.

Należy mieć na względzie, co wynika wprost z art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych, że co do zasady zajęcie pasa drogowego ma charakter odpłatny. Nie pobiera się opłaty za zajęcie pasa drogowego w związku z umieszczaniem w pasie drogowym tablic informujących o nazwie formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 115 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz znaków informujących o formie ochrony zabytków – zwolnienie to znajduje swoje źródło w art. 40 ust. 6a ustawy o drogach publicznych. Powyższe oznacza, że organ gminy nie rozstrzyga dowolnie, w jakich sytuacjach zajęcie pasa drogowego może nastąpić nieodpłatnie. Wobec tego, rada gminy będąc upoważnioną do ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego, winna ustalić wysokość tych stawek zgodnie z treścią art. 40 ust. 2 ustawy o drogach publicznych, w tym, za zajęcie pasa drogowego w celach, określonych w art. 40 ust. 2 pkt 1, pkt 3 i pkt 4 przez obiekty i urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem ograniczenia, o którym mowa w art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych.

Uznać w związku z powyższym należy, że Rada Gminy Rymań, podejmując w dniu 23 stycznia 2020 r. uchwałę Nr XI/104/20 w sprawie wysokości opłat za zajęcie pasa

drogowego dróg gminnych gminy Rymań, nie wypełniła w sposób prawidłowy dyspozycji art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, tym samym naruszyła normę zawartą w tym przepisie. W konsekwencji, konieczne i w pełni uzasadnione jest stwierdzenie nieważności kwestionowanego aktu.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Wicewojewoda Zachodniopomorski

Marek Subocz

otrzymują:

1. Rada Gminy Rymań,
2. a.a.